

Een nieuwe dag
Veertig dagen uitzien

Bijbelleesrooster voor alledag

Kerkenpakket voor de
Veertigdagentijd en Pasen 2025

KerkPunt

kom verder in kerk-zijn

info@kerkpunt.nl

www.kerkpunt.nl

Dokter Spanjaardweg 4b | 8025BT Zwolle

038 – 42 704 80

Een nieuwe dag

Kerkenpakket voor de Veertigdagentijd en Pasen 2025

Bijbelleesrooster voor alledag

Colofon

Copyright Kerkpunt
Dokter Spanjaardweg 4b | 8025 BT Zwolle
www.kerpunt.nl

INHOUD

1.	Vooraf	4
2.	Week 0: Wordt wakker!	7
3.	Week 1: Duivels dilemma's.....	11
4.	Week 2: Topervaring	16
5.	Week 3: Wordt het nog wat?	20
6.	Week 4: Nieuwe Kansen	25
7.	Week 5: Pluk de dag!	31
8.	Week 6: Nu valt de nacht	36
9.	Pasen: Net als de eerste morgen	41

1. VOORAF

Een dag duurt 24 uur. Tegen deze uitspraak is niets in te brengen. Tegelijk zegt het niet meer dan wat de klok dag na dag wegtikt. Een dag bestaat uit de afwisseling van donker en licht. Ook daar is niets tegen in te brengen. Maar er is wel het een en ander in te ontdekken. Want het doorbreken van het duister was een scheppingsdaad:

‘In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was woest en doods, duisternis lag over de oervloed, en over het water zweefde Gods geest. God zei: ‘Laat er licht zijn,’ en er was licht. God zag dat het licht goed was, en Hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde Hij dag, de duisternis noemde Hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.’¹

Elk ochtendgloren mag herinneren aan die eerste dag. Die eerste dag kreeg na eeuwenlange herhaling van avond tot morgen en van de eerste tot en met de zevende dag, nog veel meer betekenis:

‘Op de eerste dag van de week gingen ze bij het ochtendgloren naar het graf. Twee mannen in stralende gewaden zeiden tegen hen: ‘Waarom zoeken jullie de levende bij de doden? Hij is hier niet, Hij is uit de dood opgewekt.’²

¹ Genesis 1,1-6

² Lucas 24,1.5-6

Een dag is altijd meer dan een klok die van 1 tot 24 telt. Deze Veertigdagentijd leren we zo naar de dag te kijken. Het is altijd een voortdurende afwisseling van donker en licht. Beide zijn realiteit in het leven van alledag. Maar iedere dag opnieuw doorbreekt het licht de duisternis. De duisternis kan het licht niet in haar macht krijgen, onmogelijk, zelfs niet als het tegengestelde ons bij tijd en wijle lijkt te overspoelen.

In het Woord dat vanaf het begin bij God is en zélf God is, is licht. En dat Woord werd mens, net als wij. Uit zijn overvloed zijn wij allen met goedheid overstelpt.³

Laten we samen deze Veertigdagentijd doorlopen, met de eerste dag van de Schepping voor ogen, met de nieuwe morgen van Pasen in ons hart, met de blik gericht op de nieuwe dag die komen gaat.

Tip: de teksten van het bijbelleesrooster zijn dit jaar ook te lezen via de Scipio app. Meer informatie over het gebruik van de Scipio app voor dit 40 dagenproject vind je hier: [Voor kerken – 40 dagen podcast](#)

In dit project wordt regelmatig gerefereerd aan de Geloofsbelijdenis van Nicea, in verband met de 1700ste verjaardag van dit credo. Zie bijvoorbeeld week o en de kadertekst op pagina 9.

³ Johannes 1,1.4.5.14

Elke morgen gaat de zon weer op

Elke morgen gaat de zon weer op
en ze wekt de wereld tot nieuw leven,
want het licht van God is trouw gebleven
aan het stralen van de eerste dag.

Elke morgen gaat de zon weer op
en zij geeft aan alles nieuwe ogen.
Zelfs de regen krijgt dan kleurenbogen,
omdat God zijn schepping niet vergeet.

Elke morgen gaat de zon weer op
en verspreidt het licht van Gods genade.
Zij verwarmt wat groeit tot goede aarde.
Elke dag opnieuw de eerste dag!

Sytze de Vries

2. WEEK 0: WORDT WAKKER!

*Antwoord mij, en keer u tot mij
Psalm 69,17- Aswoensdag*

Word wakker slaapkop,
het is opstaan uit de dood geblazen
een nieuwe mens
moet als een licht opgaan in jou

bij Efeziërs 5,14

Aswoensdag 5 maart | Joël 2:1,12-17

Een nieuwe dag... Je leest deze woorden aan het begin van deze nieuwe dag. Of je hebt er al weer een stuk van de dag op zitten. Je zit midden in de alledaagsheid van deze dag. Of je bent al weer aan het einde van de dag gekomen en kijkt vooruit naar... een nieuwe dag.

Veel dagen zijn vol van de alledaagse stress, vol van sleur of leegheid. Joël is een profeet die je wakker wil schudden. Hij spreekt dreigende taal over een dag die komt, de dag van de HEER. Je wordt haast bang om aan een nieuwe dag te beginnen. Stel je voor dat het de dag van Gods oordeel wordt! De profeet wil je niet bang maken, hij wil je aan het denken zetten. Hij heeft het over het scheuren van je kleren, maar ook over het scheuren van je hart. Het gaat over heel je leven: wat er van binnen in je omgaat én wat er aan de buitenkant van te zien is. Sta daar iedere dag bij stil. Én bij de liefde en genade van God.

We gaan daar veertig dagen mee oefenen. We ontdekken wat de dag voor ons betekent en wie God en Jezus daarin

voor ons zijn. Op weg naar de dag van Jezus' opstanding.
Pasen: een nieuwe dag.

donderdag 6 maart | Genesis 1: 1-5

**'Wij geloven in één God,
de almachtige Vader,
Schepper van de hemel en de aarde,
van alle zichtbare en onzichtbare dingen'.**

Een zin vol heilige lading waarmee leiders van de kerk de Geloofsbelijdenis van Nicea begonnen. In een Turkse stad, Nicea, dit jaar precies 1700 jaar geleden. Vanuit het oosten kwam dat geloof naar onze streken. Vanuit het oosten laat de zon elke morgen een nieuwe dag beginnen. Een moment om even stil te staan bij God die Licht is van ongekennde schittering en die met zijn licht onze dagen wil vullen.

vrijdag 7 maart | Johannes 9: 1-7

'Ik ben het Licht voor de wereld' zegt Jezus. 'Licht uit Licht' zeiden ze 1700 jaar geleden in Nicea. Neem eens de tijd om hun woorden binnen te laten komen. Spreek ze rustig uit:

**'En (wij geloven) in één Heer, Jezus Christus,
de eniggeboren Zoon van God,
geboren uit de Vader voor alle eeuwen,
God uit God,
Licht uit Licht,
Waarachtig God uit waarachtig God,
geboren, niet geschapen,
een van wezen met de Vader,
door Hem zijn alle dingen geworden.'**

Zolang het dag was, was Jezus vol van Gods grootheid. Die werd zichtbaar in alles wat Hij deed. Dat kan ook onze dagen boven het alledaagse uittillen. Zijn licht schudt je wakker.

In het jaar 325 (en dat is in 2025 1700 jaar geleden!) kwamen voor het eerst vertegenwoordigers van alle christelijke kerken bij elkaar om samen een aantal belangrijke onderwerpen door te praten. Deze samenkomst vond plaats in Nicea.

Een van de grootste onderwerpen die op dit *oecumenisch concilie* besproken moest worden, was de vraag rond Jezus' God- én menszijn. Daarover konden de opvattingen nogal uit elkaar lopen, want konden die twee naturen wel in één persoon samengaan? En hoe dan?

Diepgaande gesprekken en bezinning leidden tot een tekst waarin het gezamenlijk geloof onder woorden werd gebracht, ook op dit belangrijke punt: de Geloofsbelijdenis van Nicea.

Over Jezus wordt beleden dat hij is **geboren uit de Vader voor alle eeuwen**. Hij is **een van wezen met de Vader**. En deze Zoon van God, is om ons mensen **neergedaald uit de hemel en vlees geworden door de Heilige Geest uit de maagd Maria en een mens geworden**.

Als we deze woorden in de mond nemen, doen we dat samen met medegelovigen wereldwijd. En met allen die ons in de zeventien voorbije eeuwen zijn voorgegaan.

zaterdag 8 maart | Filippenzen 2: 1-11

In deze zaterdagse tekst gaan we naar beneden, we dalen af. De glorieuze Zoon van God is ónze dagen binnengestapt. Besef je wat hier gebeurt? Diep onder de indruk beleden ze in Nicea:

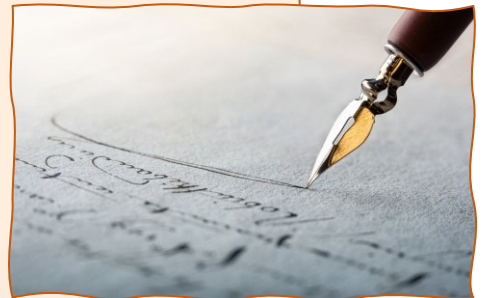
**'Ter wille van ons mensen
en van ons behoud
is Hij neergedaald uit de hemel.'**

Eerst werd het wezen van de Zoon omschreven. Nu wordt de dag van zijn geboorte genoemd, en verderop in de geloofsbelijdenis zullen ook de dag van zijn sterven en die van zijn opstanding aan de orde komen.
Wat doen al die dagen met onze dagen?

Lief dagboek,

Ja, wat doen die dagen die in de geloofsbelijdenis van Nicea staan eigenlijk met mij? Wat doet het met de manier waarop ik mijn dagen beleef en invul? Hoe kleurt het mijn kijken naar alles wat er in de wereld gebeurt?

Ik probeer het onder woorden te brengen:

3. WEEK 1: DUIVELS DILEMMA'S

Roep je mij aan, ik geef antwoord, in de nood zal ik bij je zijn

Psalm 91,15 - Zondag Invocabit

Wat woest en leeg is, ongericht,
wordt door uw Woord ontgonnen.
In den beginne riep U: 'Licht',
de chaos was bedwongen.
Leer ons verstaan uw scheppend Woord,
wees licht voor onze voeten,
zodat wij U ontmoeten.

zondag 9 maart | Lucas 3: 1-3,21-22 en 4: 1,2a

Een nieuwe dag...

Iedere dag wil iets laten zien van Gods heerlijkheid. Mooi om te zien hoe dat in Jezus' dagen op aarde gaat. Hij is gezonden door zijn hemelse Vader. Hij is toegerust met de Heilige Geest, ja vól van de Geest. Zo gaat Hij de woestijn in. Daar komt Hij zijn tegenstander tegen: de duivel.

Het lijkt zo op onze dagen. De dagelijkse strijd met duivelse dilemma's. Maar de Geest is er ook in onze tijd. Zo gaan we deze nieuwe week de strijd aan. Met de belijdenis die al eeuwenlang met ons meegaat op het netvlies:

**En (wij geloven) in de Heilige Geest,
die Heer is en levend maakt,
die van de Vader en de Zoon uitgaat,
die samen met de Vader en de Zoon
aanbeden
en verheerlijkt wordt,
die gesproken heeft
door de profeten.**

maandag 10 maart | Lucas 4: 5-8

Wat een bizarre tekst. Maar het klopt wel wat we de duivel horen zeggen: 'Ik kan over alle macht en roem beschikken en ik geef die aan wie ik wil'. Juist in *macht* en *misbruik* is satan sterk!

Het is heel verleidelijk om je ego op de troon te zetten. Gaat dat ten koste van de ander? Vaak wel. Of... is dat altijd nog beter dan dat het succes van een ander ten koste van jou gaat...?

Jezus straalt in een nederig antwoord: 'Aanbid de Heer uw God, vereer alleen Hem'. Het kan niet anders of de aanbidding van Gods heerlijkheid en die van Jezus maakt je hart sterk tegen machtsmisbruik en zelfingenomenheid.

dinsdag 11 maart | Lucas 4: 9-13

Dat is echt een duivels dilemma: springen, en laten merken dat je op God vertrouwt. Of: weigeren... Betekent dat dan dat je er *dus* niet op vertrouwt dat God je kan redden? Is het eigenlijk geen belediging voor God om te weigeren? Met God moet je toch alles aandurven?

En toch is er een gevaar. Niet het gevaar dat je te pletter valt. Maar het gevaar dat je God en zijn engelen tot jouw personeel maakt. Jezus vindt zijn antwoord bij de grootheid van God. Die laat zich niet uitproberen. Hij laat zich niet in dienst nemen voor onze belangen. Hij is een God om je aan toe te vertrouwen, om Hém de leiding te geven.

Woensdag 12 maart - biddag voor gewas en arbeid | Lucas 4: 1-4

Jezus had grote honger. Hij is hier echt mens. Met brood als dagelijkse levensbehoefte.

Als het gaat over werken en eten staan we voor allerlei keuzes. Doe ik het één of het ander? Kies ik voor meer eten, meer inkomen, meer werk? Of heb ik andere prioriteiten? Lastige dilemma's soms.

Jezus' reageert op satans voorstel met de woorden 'De mens

leeft niet van brood alleen'. Hij wijst het belang van brood niet af, maar zet het in een breder verband. Het gaat hier om de mens tegenover God. Afhankelijk willen zijn van de Schepper, die manna geeft op zijn tijd en op zijn manier.

Jezus geeft geen oplossing voor al je dilemma's, maar laat ons wel met een bredere blik kijken naar je dagelijks werk, inkomen en eten.

donderdag 13 maart | Lucas 4: 14-24,28-30

Nieuwe dagen zijn aangebroken. In de woestijn heeft Jezus zijn goddelijke glorie aan Satan laten zien. Nu gaat hij het land door met zijn boodschap. Mensen zijn onder de indruk van zijn wonderen en verlangen er meer van. Weer een dilemma voor Jezus.

Ja, de mensen in Nazaret verlangen naar wonderen. Ze eren Jezus als 'één van ons die het ver geschopt heeft'. Maar Hij mist bij hen de erkenning dat Hij de Gezalfde is, gezalfd met de Geest. Het kan verleidelijk zijn voor Jezus om zich de eer te laten aanleunen als BN'er, als Bekende Nazoreër. Maar Jezus laat merken dat zijn glorie groter is.

vrijdag 14 maart | Lucas 8: 4-15

Het grootse van God en zijn koninkrijk wordt aan ons uitgedeeld zoals een zaaier zijn zaad uitstrooit. Het komt in het dagelijks leven van gewone mensen.

Maar wat doet het in je leven? De verleidingen die Jezus gekend heeft, ziet hij ook bij ons. Satan wil ook bij ons het woord wegnemen. Ook ons probeert hij te verleiden met de genoegens van het leven. En – verrassend – ook de zorgen van het leven gebruikt hij om het woord van het koninkrijk bij ons te laten verstikken.

Is ons mensenhart niet te klein om de grote God en zijn rijk binnen te laten? Toch spreekt Jezus over mensen bij wie het vrucht draagt en grote wonderen doet.

zaterdag 15 maart | Lucas 9: 18-26

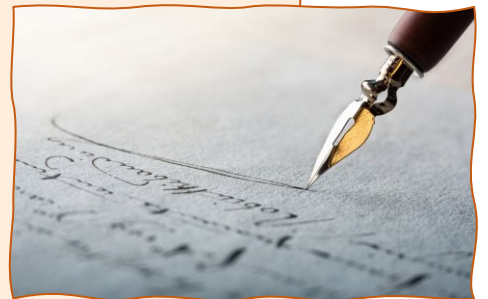
Jezus' leerlingen trekken ondertussen al weer een paar jaar met Hem op. In zijn woorden en daden herkennen ze zijn hemelse heerlijkheid. 'U bent de door God gezonden Messias' zegt Petrus. Wat ze nog niet kunnen bevatten is dat het Jezus' glorie is zich voor mensen te vernederen.

Jezus heeft een woord voor onze dagen: elke dag je kruis op je nemen. Wie Jezus erkent in zijn heerlijkheid en elke dag met Hem wil leven kiest voor een weg van zelfverloochening en lijden. Voorlopig. Tot de grote dag komt.

Lief dagboek,

Eerlijk gezegd schrok ik wel van thema van deze week. Ik zeg wel eens dat iets een duivels dilemma is, maar dan gaat het niet over satan ofzo.

Als ik eerlijk ben? Ja, soms zijn er best wel eens echte duivelse dilemma's in mijn leven. Gelukkig leest niemand mee in dit dagboek (ik doe je altijd op slot als ik heb geschreven). Dus ik kan het jou wel toevertrouwen. Of kan ik er ook wel met anderen over praten? Misschien hebben zij wel hetzelfde. Nou ja, hier is mijn verhaal

Leid ons niet in bekoring

Leid ons niet in bekoring, Heer:
niet in de woestijn, de stilte in
van zand en stenen zonder zin
en weten, zonder ommekeer.

Leid ons niet in bekoring, Heer:
niet in de honger naar bezit,
naar ook nog daar en ook nog dit,
naar altijd verder, altijd meer.

Leid ons niet in bekoring, Heer:
niet in de blinde waan van macht,
van leven op zichzelf bedacht,
van eigen glorie, eigen eer.

Leid ons niet in bekoring, Heer:
niet in de trots die u verlaagt
en van de eerste plaats verjaagt,
maar stuur uw engel van weleer,

ja, stuur uw engel, telkens weer
als ons het duivels woord verleidt
naar buiten uw voorzienigheid.
Verlos ons van de kwade, Heer.

Michel van der Plas

4. WEEK 2: TOPERVARING

Denk aan uw barmhartigheid, HEER, aan uw liefde door de eeuwen heen

Psalm 25,6 – Zondag Reminiscere

Soms even, in een **bliksemflits**,
staat onze nacht in brand
en wordt een zalig vergezicht:
daar ligt ons vaderland.

zondag 16 maart | Lucas 9: 28-36

Een topdag. Een bijzondere ervaring helpt je om aan te kunnen wat er daarna komt. Jezus heeft zo'n topervaring, kort nadat hij verteld heeft over de lijdensweg die Hem te wachten staat.

Daar praat Hij ook over met Mozes en Elia: over zijn heengaan, de weg die Hij in Jeruzalem zal voltooien (vers 31).

Jezus voert dit gesprek in hemelse heerlijkheid. Het herinnert Hem er aan waar Hij vandaan komt. Het laat Hem intens ervaren wie Hij is. Zijn glorie en zijn naderende lijden horen bij elkaar. Juist in zijn lijden voor ons mensen komt Gods Zoon tot zijn heerlijkheid.

Neem vandaag de tijd om er over na te denken, niet wat dit voor jou betekent, maar wat het voor Hem betekent.

maandag 17 maart | Exodus 33: 15-23, 34: 5-9

Mozes, één van de twee mannen die op de berg met Jezus spraken. Ook hij had een gesprek met God over de weg die hij moest gaan. 'Als U niet zelf meegaat, laat ons dan niet verder trekken' (vers 15). Mozes mag een glimp opvangen van de grote God die met hem meegaat. Een topervaring!

Hij hoort over vergeving. Maar ook dat de zonde niet onbestraft blijft. Het is een mysterie. Iets daarvan wordt duidelijk als Jezus zijn weg gaat volbrengen. Mozes is hem, samen met Elia tot steun. Maar in het uiterste moment zal Hij de weg alleen moeten gaan. In dat uur gaat God niet met Hem mee, maar weet Hij zich door God verlaten. Juist zó is de HEER wat Hij aan Mozes liet zien: liefdevol, genadig en geduldig.

dinsdag 18 maart | 1 Koningen 19: 8-16

Opnieuw een topervaring, nu van Elia. Net als Mozes worstelt Elia met het gevoel dat hij alleen staat. Hij heeft een topervaring gehad op de berg Karmel: bij het altaar dat Elia gebouwd had liet de HEER zien dat alleen Hij God is.

Maar wat heeft het allemaal voor zin. Elia worstelt er mee in stille eenzaamheid. In de stilte - níet in het spectaculaire - krijgt Elia een nieuwe topervaring. Ook al lijkt God ver weg, zijn werk gaat door. Een ervaring waarmee Elia later Jezus mag aanmoedigen.

woensdag 19 maart | 2 Petrus 1: 16-21

Ook Petrus was er bij, daar op die berg. Wat deed het met hem? Voor Petrus is het een krachtig teken dat je Jezus kunt geloven en dat je ook de boeken die over Hem vertellen kunt geloven. Ja, ook daarin spreekt Gods eigen stem. Op de berg en in de Bijbel komt de grootheid van God op aarde. God laat zien wat er in zijn hart leeft.

donderdag 20 maart | Openbaring 1: 9-20

Een topdag voor Johannes. Hij zit als gevangene op het eiland Patmos. Hoe zal het met hem aflopen? En met zijn geloofsgenoten in Efeze en andere plaatsen? Op een zondag – *de dag van de Heer, de eerste dag* – gunt Jezus hem een topervaring. Alles herinnert aan die eerdere

topervaring (ook Johannes was er toen, op de berg, bij. Als kwetsbare gelovige, als kwetsbare gemeente ben je in goede handen bij deze grote God.

vrijdag 21 maart | 2 Korintiërs 3: 7-18

Nee, Paulus is er niet bij geweest toen Jezus zijn topervaring op de berg had. Paulus had zijn eigen verblindende ervaring met Jezus. Maar vandaag horen we hem over de ervaring met Jezus als Hij *verkondigd* wordt. Paulus noemt de schittering daarvan groter dan die van Mozes indertijd.

Hij daagt je uit om zo naar een preek te luisteren, in de Bijbel te lezen, en zélf Jezus' heerlijkheid uit te stralen.

zaterdag 22 maart | Lucas 10: 1,17-24

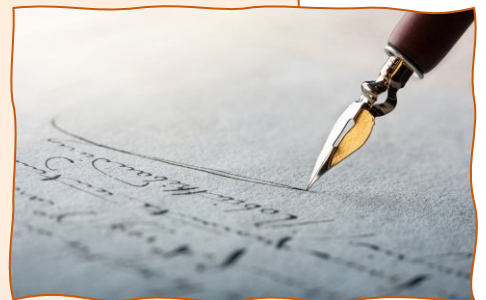
'Gelukkig zijn de ogen die zien wat jullie zien'.

Kennelijk zag niet iedereen wat zij zagen. Jezus nodigt je uit om met discipelogen om je heen te kijken. Hoe meer je Jezus hebt leren kennen, des te meer bepaalt Hij je blik op de wereld.

Lief dagboek,

Mag ik soms een dag een rotdag vinden? Een klotedag (ja, sorry hoor, maar zo voelt het echt). Soms komt het door wat er gebeurt, of hoe ik wakker wordt. Een andere keer komt het juist door anderen, die de hele dag maar lopen te shinen.

Het gaat de hele week al over *topervaringen* in de Bijbel. Toen gebeurden dat soort dingen. Maar nu??? Of zit ik er dan toch naast, misschien ...? Ik probeer het onder woorden te brengen:

Oog in oog

Oog in oog met Gods heerlijkheid
stond Adam, gewekt uit het stof.
God verscheen in die lentetijd,
zijn adem doorwaaide de hof.
In liefde wil Hij bij ons wonen
en wandelen tussen de bomen.

Oog in oog met Gods heerlijkheid
verlangde ook Mozes te staan:
ga voorbij, toon uw majesteit,
de glans van uw heerlijke naam.
Toen zag hij het licht van Gods luister
en dagenlang droeg hij een sluier.

Oog in oog met Gods heerlijkheid,
in storm en vuur is Hij niet,
niet in aardbeving, Heer, U lijkt
een stem in een suizende bries.
Elia stond op als herboren,
de stilte vervulde zijn oren.

Oog in oog met Gods heerlijkheid,
Heer Jezus, uw glorie zien wij
blinkend wit op de berg, U leidt
Elia en Mozes en mij.
Het Woord werd mens in ons midden,
wij loven het kind in de kribbe.

Ria Borkent

5. WEEK 3: WORDT HET NOG WAT?

*Ik houd mijn oog gericht op de HEER
Psalm 25,15 - Zondag Oculi*

Al drie jaar hoor ik zijn verwijt:
wat zonde van mijn goeie grond.
Hak hem maar om. Dit is geen leven.

Toch is er ook die tegenstem...

zondag Oculi 23 maart | Lucas 13: 6-9

Het schijnt dat een vijgenboom in een wijngaard een heilzame uitwerking heeft op de groei van druiven. Maar deze vijgenboom doet het tegenovergestelde; hij put de grond uit! Hij had al drie jaar kunnen floreren, maar vertikt het. De eigenaar is er klaar mee. Kappen! Maar de wijngaardenier pleit voor nog een jaar geduld en verzorging.

Krijgen we hier een inkijkje in het heilzaam overleg tussen Vader en Zoon? Hoeveel geduld moeten ze hebben met ons?

maandag 24 maart | Exodus 6: 2-5

Wordt het nog wat met die nakomelingen van Abraham, Isaak en Jakob in Egypte? God, de Ontzagwekkende (!), laat het zelfs zover komen dat ze als slaven worden afgebeeld. Maar nu presenteert Hij zich voor het eerst. Hoogstpersoonlijk: HEER, JHWH.
Hij-is-erbij, daar in Egypte. Hij weet alles van hun deplorabele toestand, hoort hun gejammer.

En Hij is zijn verbond met hen en de daarbij horende belofte van vrij en blij samenleven met Hem en elkaar niet vergeten. Herken je deze band van zijn verbond?

dinsdag 25 maart | Exodus 6: 6-8

Via Mozes komt de HEER nu het slavenbestaan van de Israëlieten binnen. Zij zijn onmachtig zich te onttrekken aan de wurggreep van de Farao. Zo niet de HEER. Wel elf keer klinkt in deze paar verzen 'Ik'.

Ik bevrijd jullie uit je slavenbestaan. Ik neem jullie aan als mijn volk. Ik, de HEER, breng jullie het aan Abraham beloofde land binnen.

Slaven maken bakstenen. Afbeelding in de tombe van vizier Rekmire, c. 1450 v. Chr.

Maar lopen deze mooie woorden niet stuk op de werkelijkheid?
Lees vers 9
Herkenbaar, die moedeloosheid?

woensdag 26 maart | Psalm 103: 1-7

Moedeloos worden is niet zo moeilijk. Het ligt meer dan ooit voor de hand. Maar die 'Ik' van gisteren is de 'Hij' van vandaag. Verkijk je niet op (wan)daden van mensen, maar begin en eindig elke dag met je te concentreren op de (wel)daden van de HEER.

En alles waar wij hier tegenaan knallen en achter blijven haken? *Hij* rekent daar mee af.

Hoor jij ook zo graag bij het volk dat Hem groot maakt?
Wat een weldaad!

donderdag 27 maart | Romeinen 5: 1-5

Paulus constateert: 'Wij leven in vrede met God'.

Mooi!

En toch: zo'n uitspraak is ons al gauw te abstract, te geestelijk, niet reëel genoeg. Wij willen graag praktische handvatten voor ons leven van alledag.

Maar voor Paulus is deze uitspraak bepalend voor de rauwe realiteit van alledag. Want hij laat zich niet alleen voorstaan op de hoop in Gods luister te delen, maar ook op de ellende die hij vandaag ondervindt!

Dat is toch niet reëel? Voor Paulus wel. Hoe kan dat?

vrijdag 28 maart | Romeinen 5: 6-11

Ellende maakt onderdeel uit van mijn leven in vrede met God, stelt Paulus.

Ellende maakt onderdeel uit van mijn dagelijkse leven als met God verzoend mens. Want ellende trekt me niet bij Hem vandaan, maar drijft me juist naar Hem toe.

Doordat Christus zo concreet voor ons deze ellende is in- en doorgedaan ('toen wij nog Zijn vijanden waren!') heeft ellende, die het leven uit je wil wegzuigen, nu de omgekeerde werking gekregen!

Mijn gebroken bestaan onderdeel van Gods reddingswerk? Ja, laat dat maar aan Hem over.

zaterdag 29 maart | Lucas 13: 1-5

Wordt het nog wat?, was deze week de vraag.

Nou en of! mag het antwoord zijn, terugkijkend op wat we overdachten deze week. Zelfs een ellendig bestaan is geen reden meer voor wanhoop.

Dat lijkt ongelooflijk. Maar het springende punt is en blijft: geloven wij, geloof ik in Jezus Christus? Het komt aan op

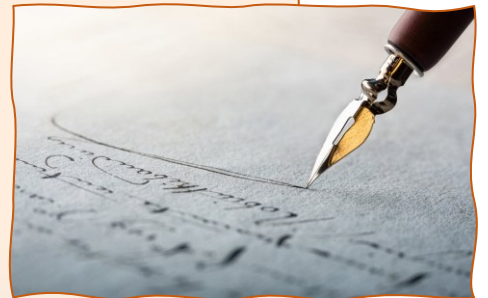
innerlijke overgave aan Hem. Dat is die 'inkeer' waar het hier over gaat.

Je leven leven voor Hem die zijn leven geeft voor ons, voor jou.
Of omkomen ...

Lief dagboek,

Ik kreeg een keer een kamerplantje van iemand. 'Geen idee of je van planten houdt', zei ze, 'maar daar gaat het ook niet om. Want dit plantje laat hoe dan ook iets zien. Geef je regelmatig water, dan blijft 'ie mooi en zullen er bloemen komen. Doe je het niet, dan gaat 'ie dood.'

En toen zei ze: 'Met geloven is het net zo'. Bij het verhaal van de vijgenboom moest ik daar aan terugdenken ...

Deïsme

De mens is voor een tijd een plaats van God.
Houdt geen gelijktken nog iets bijeen,
dan wordt hij afgeschreven op een steen.
De overeenkomst lijkt te lopen tot
deze voleinding, dit abrupte slot.

Want God gaat verder, zwenkend van hem heen
in zijn miljoenen. God is nooit alleen.
Voor gene kwam een ander weer aan bod.

We zijn voor hem een vol benzinevat,
dat hij leeg achterlaat. Hij moet het kwijt,
al de afval, met zijn wezen in strijd.

Sinds hij zich van de schepping onderscheidt,
gingen wij dood en liggen langs het pad,

wanneer niet Christus, koopman in oudroest,
ons juist in zo'n conditie vinden moest;
alsof hij met de Vader had gesmoesd.

Gerrit Achterberg

6. WEEK 4: NIEUWE KANSEN

Laten allen die Jeruzalem liefhebben zich met haar verheugen.

Jesaja 66,10 – Zondag Laetare

Zoals een vader liefdevol zijn armen
slaat om zijn kind, omringt ons met erbarmen
God onze Vader, want wij zijn van Hem.
Hij die onszelf uit aarde heeft genomen,
Hij weet, dat wij, uit stof aan 't licht gekomen,
slechts leven op de adem van zijn stem.

zondag Laetare 30 maart | Lucas 15: 11-32

Voelt het na gisteren alsof je toch weer teruggeworpen wordt op jezelf? Dus: alsnog ontmoedigend? Want wat stelt mijn geloof nou helemaal voor?

Beide jongens uit de gelijkenis bakken er maar heel weinig van. Allebei zijn ze vooral bezig met zichzelf. Allebei laten ze hun vader als vader in de kou staan.

Maar deze Vader laat hen niet in de steek. Hij confronteert ze met zijn Vaderliefde. Hij zoekt hartstochtelijk naar hun hart. Ondeugd en deugd moeten wijken voor deze liefde, de Liefde. Geef je gewonnen!

maandag 31 maart | 2 Kronieken 36: 14-23

Het thema van deze week is 'Nieuwe kansen'. God is de God van de nieuwe kansen. De geschiedenis van vandaag laat zien dat Hij, als wij dwaas en hardnekkig zijn liefde afwijzen,

uiterst scherp kan ingrijpen. Maar zie je ook dat Hij daarin niet blijft steken, dat Hij nooit daarin blijft hangen? Zie je dat Hij altijd weer handelt op een manier die wij niet kunnen verzinnen. JHWH, de HEER, zet nota bene de koning van de Perzen in om de 70 jaar geleden verwoeste tempel in Jeruzalem te herbouwen! Wat doet dit met je kijk op machtige figuren, niet alleen die van toen, maar net zo goed die van nu?

dinsdag 1 april | Psalm 34: 1-11

Hier is iemand aan het woord die enorm enthousiast is over de HEER, onze Heer. Juist door de ervaring van angst, verdrukking en nood heen.

Zie je wel: Hij is de God boordevol verrassingen, die ons telkens nieuwe kansen biedt! Niet het minst door ons aan elkaar te geven. Om elkaar mee te nemen, op te beuren, aan te sporen. David wil God elk uur van de dag prijzen, samen met ons! Proef en geniet de goedheid van de HEER!

woensdag 2 april | 2 Korintiërs 5: 14,15

De liefde van Christus biedt niet zomaar nieuwe kansen, die bepaalt ons leven. Die bepaalt ieders leven.

Eén mens is voor alle mensen gestorven. Met dit effect: daardoor zijn *alle* mensen gestorven.

???

Ja, inderdaad. Want Christus heeft ons dodelijke bestaan meegenomen in zijn dood. Met deze bedoeling: dat ieder mens niet langer leeft voor zichzelf, maar voor Hem!

Mensen, als we dit allemaal eens door kregen! Een einde aan alle egoïsme en individualisme. Leven voor Hem, niet langer tegen elkaar, maar vóór elkaar!

donderdag 3 april | 2 Korintiërs 5: 16,17

Als de liefde van Christus - bewezen op Golgotha - mij motiveert, heeft dat heel concrete gevolgen voor hoe ik mijn dagelijkse leven leef.

Als zijn liefde mijn brandstof is, dan verspreid ik zijn warmte.

Dat merk ik aan mezelf, dat merken anderen aan mij. Ik heb geen behoefte meer om iemand naast mijn meetlat te leggen.

Of mijzelf ten opzichte van de ander te positioneren, als was hij/zij mijn concurrent. *Ik* ben niet langer de maatstaf, de hartslag van onze Heer bepaalt de sfeer.

vrijdag 4 april | 2 Korintiërs 5: 18

Als de liefde van Christus mij één maakt met Hem, en me daarmee tot een nieuwe schepping maakt, hoef ik er niet over te tobben of het mij wel lukt om werkelijk lief te hebben (en dus weer opnieuw gericht te raken op mezelf ...). 'Dit alles is het werk van God'. We mogen ons helemaal verlaten op Hem, Die ons door Christus met zich *heeft* verzoend!

Mensen lukt dat niet: ik kan alleen mezelf met jou verzoenen, maar *jou* niet met mij. Maar God kan dat wel, Hij verzoent *ons* met zichzelf! Ontdek hoe onze onmacht hier het loodje legt.

zaterdag 5 april | 2 Korintiërs 5: 19-21

In onze samenleving werkt het zo dat we *zélf* van ons leven een succes moeten maken. Nieuwe kansen? Die moeten we zelf creëren, zelf grijpen. Mislukt het, dan ligt dat aan jezelf. Maar God laat de wereld weten: *Ik* heb jullie met mij verzoend door mijn Zoon! Daarmee is je leven gegarandeerd een succes!

Hoeven wij dan niets te doen?

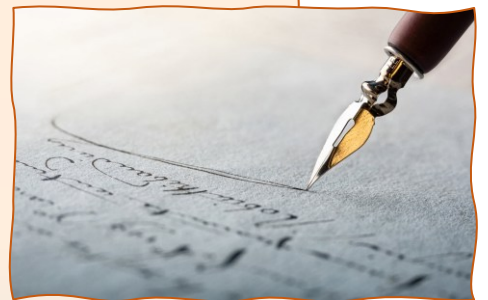
Bijna niets, inderdaad. Wat ons wel te doen staat? Dat is God op Zijn Woord geloven.
Zo simpel.

Lief dagboek,

Een bijzondere ervaring vandaag. Ik had iets belangrijks over het hoofd gezien, en daardoor liep de hele boel in de soep. Balen! Maar toen schoot me door het hoofd wat mijn opa ooit zei toen ik ergens mee zat (ik was tiener):

'Morgen is er een nieuwe dag. Dan kun je rechtzetten wat er vandaag fout ging, of afmaken wat vandaag niet af kwam. Een nieuwe dag betekent altijd nieuwe kansen.'

En deze week lazen we ook nog eens over de verloren zoon... opa zou naar me geknipoogd hebben zoals alleen hij dat kon ❤️

De barmhartige vader

Op de uitkijk staat hij, turend,
onze vader, of wij komen,
ongeduldig alle uren
ons verwachtend in zijn dromen,
wetend hoe het met ons is,
in het land van droefenis.

Alle dag staat hij te hopen
om ons toe te snellen buiten
als wij komen aangelopen,
om ons in zijn arm te sluiten
en te leiden naar zijn huis
en te zeggen welkom thuis.

Om ons veilig met zijn warme
vaderzorgen te omgeven,
kinderen van zijn erbarmen,
lieve doden die herleven,
weergekeerd uit ramp en rouw,
teruggevonden door zijn trouw.

Om zijn mestkalf aan te spreken
en ons met een ring te sieren,
al zijn lichten te ontsteken
en dan feest met ons te vieren,
het geluk voor ons bereid,
God met ons in eeuwigheid.

Michel van der Plas

The mother of the prodigal son

Where is the mother of the prodigal son
on that day so long ago?
What were her thoughts
and what were her fears
as she watches him turn to go?

How many times in the dark of night
did the tears slide down her face?
Did she get out of bed
and fall on her knees,
just to pray that her boy was safe?

How were the days when she did not know
was he alive? Was he warm? Was he well?
Who were his friends?
And where did he sleep?
Was there anyone there she could tell?

But, oh, on that day when she looked down the road
as she had looked since her son went away,
did love unspeakable flood her soul?
Did she cry?
What did she say?

I think when the father had welcomed their son
and the boy had greeted his brother,
that the servants made a path
for him to enter the door
and the waiting arms of his mother.

Chris

7. WEEK 5: PLUK DE DAG!

Verschaf mij recht, o God, vecht voor mijn zaak

Psalm 43,1 - Judica

Een beeldverhaal. Kijk van links naar rechts

zondag Judica 6 april | Lucas 20: 9-19

Carpe diem - pluk de dag! Die uitspraak wordt vaak gezien als een oproep om alles uit dit leven te halen. Je leeft maar één keer, laten we eten, drinken en vrolijk zijn, want morgen sterven wij. En het is nog waar ook, op enig moment zullen wij allen sterven! Alleen, is dat reden voor puur egoïsme?

In deze gelijkenis, inhoudelijk een boordevol verhaal, zie je waar de afwijzing door de knechten en vervolgens zelfs de moord op de zoon op uitloopt: de dood (vs. 16).

Egoïsme neemt leven, ook dat van mijzelf.

maandag 7 april | Jesaja 58: 1-8

Misschien leek het er gisteren op dat *carpe diem*, het 'plukken van de dag', helemaal fout is. Toch kan het juist heel goed!

Vorige week ontdekten we, dat we niet langer voor onszelf leven, maar voor onze Heer en voor elkaar. Elke nieuwe dag zijn er weer nieuwe mogelijkheden om te eten, te drinken en vrolijk te zijn, want (ook) morgen *leven* we!

Eten, drinken en vrolijk zijn *samen met* de hongerige, de arme, je medemens.

Niet langer *ten koste van*. Juist in het Oude Testament, zoals hier in Jesaja, ontdekken we concreet hoe heilzaam dat uitwerkt.

dinsdag 8 april | Jesaja 58: 9-11

Een regen van zegen - dat zou een korte samenvatting kunnen zijn van dit gedeelte:

“Je zult zijn als een goed bevoeide tuin,
als een bron waarvan het water nooit opdroogt.”

Zo is het dagelijkse leven als het van mijzelf, van mijn ego is bevrijd. Een leven dat zich aan Hem, de Heer, wijdt. En dat dus oog en hart heeft voor iedereen om mij, om ons heen.

Dat gaat lijnrecht in tegen de gure ego-wind van vandaag. Is dat eng? Nee hoor:

“De HEER zal je voortdurend leiden,
je verkwikken in dorre streken,
hij maakt je botten sterk en krachtig.”

woensdag 9 april | Psalm 126

De psalm van vandaag vormt een grote, dikke streep onder Jesaja 58 van gisteren. Goed, heilzaam leven kan soms lijken op *ploegen op rotsen*, elke dag weer. Het huilen staat je soms nader dan het lachen; altijd weer die hardheid, dwaasheid,

onbarmhartigheid, dat onrecht. Je ontdekt het tot je verbijstering soms ook in jezelf ...

Maar scherp je oren! Vanuit alle volken hoor je: De HEER heeft iets groots verricht!

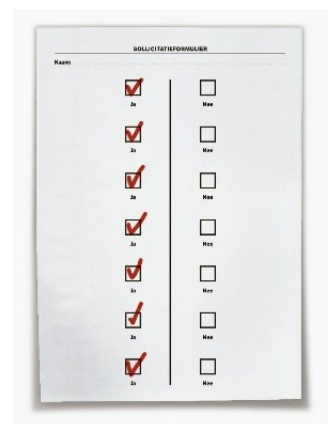
donderdag 10 april | Filippenzen 3: 1-9

Laat je je wel eens voorstaan op afkomst of prestaties? Misschien niet met woorden, maar ook niet in gedachten ...?

'Veel vinkjes' zijn toch mooi meegenomen. En een betere beoordeling krijgen dan je collega voelt niet verkeerd ...

Paulus herkent dat heel goed (vs. 4-5). Alleen, zegt hij, mijn vermeende plussen worden minnen in het zicht van zijn Heer Christus (vs. 7-8). Waardeloze troep, om weg te gooien als afval.

Ben jij, zijn wij al zover? Kunnen al je prestaties en ambities je gestolen worden, omdat je nu Jezus Christus werkelijk kent?

vrijdag 11 april | Filippenzen 3: 10,11

Pluk de dag door vandaag Christus te willen kennen, door de kracht van zijn opstanding te ervaren, door te delen in zijn lijden en aan Hem gelijk te worden in zijn dood, in de hoop ook zelf uit de dood op te staan.

Hoe leren we onze Heer kennen? Door de ervaring van de kracht van Zijn opstanding! Door dagelijks te delen in Zijn lijden en dood, in het perspectief van de dag van ook onze opstanding!

zaterdag 12 april | Filippenzen 3: 12-14

Even terug naar vorige week: waarom is Christus voor ons gestorven en opgestaan? Opdat wij niet langer voor onszelf zouden leven, maar voor Hem!

Paulus verwoordt hoe dat er op de *pluk-de-dag*-dag van vandaag uit ziet: 'Niet dat ik al zover ben, mijn doel al heb bereikt, maar ik doe mijn uiterste best!'

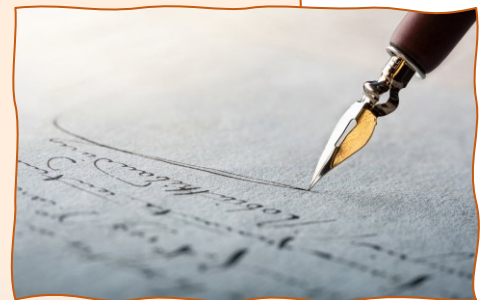
Zegt hij hier dat 'ik' uiteindelijk toch weer zelf moet presteren?

Nee, maar wel dat we moeten *handelen*. Niet op eigen kracht maar in de hoop, de zekerheid, dat we kunnen grijpen 'waarvoor Christus Jezus mij gegrepen heeft' (vs 12).

Leef recht dus op Hem af!

Lief dagboek,

Wat een verhaal, dat over die wijngaard. Heeft dat ook iets te maken met de manier waarop wij met de aarde omgaan? Het klimaat en de biodiversiteit en zo? Ben ik ook zo'n hebbelijke wijngaardwerker? Hoe krijg ik mijn gedachten daarover op een rijtje? Doe mee ...

Dit land

En als God nu zijn eigen Jezus zond,
en hij, de zoon, keerde in zijn wijngaard weer,
en hij betrad zijn eigen goede grond
en zag die aan en vroeg naar ons beheer.

Ja, als hij kwam, en komen doet hij vast,
hoe zou zijn knecht, zijn schepsel voor hem staan?

Ik, al die tijd op zijn gebied te gast:
wat bied ik hem dat uur als vruchten aan?

Ik had dit land, uw aarde maar te leen
en ging er trots, verkwanselend mee om,
en liep er laks en achteloos doorheen,
uw prachtig rijk, uw lieve eigendom.

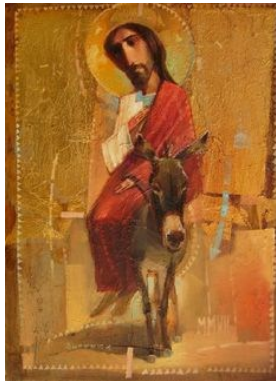
O eer u komt, genees mij van mijn waan,
en laat uw mens tezamen met uw grond,
toch niet, mijn God, aan hoogmoed ondergaan,
en spreek ons aan en maak ons weer gezond.

Michel van der Plas

8. WEEK 6: NU VALT DE NACHT

Gezegend die komt in de naam van de HEER. Hosanna in de hoge!

Matteüs 21,9 - Palmzondag

Gezeten op een ezelin,
zachtmoedig, puur en ingetogen,
trad hij de glamourwereld in.
Hosanna! Koning! In den hoge!

Palmzondag 13 april | Lucas 20: 9-19

Vandaag lezen we over de intocht van Jezus in Jeruzalem. Hoopvol, verwachtingsvol. Een historisch gebeuren, de vervulling van een profetie! Maar op dat moment zelf beseften de discipelen dat niet... Pas achteraf viel het kwartje. Net zoals bij ons soms pas na jaren de betekenis van gebeurtenissen kan landen.

We zijn onderweg naar Pasen. Voor de nieuwe morgen begint, valt nu eerst de nacht.

maandag 14 april | Johannes 12: 19 - jaloezie ...

De opwekking van Lazarus werkt door. Het wonder van zijn opstanding uit de dood is voor velen reden om die Jezus van Nazaret eens van dichtbij te gaan bezien.

De aandacht voor deze wonderdoener is ondertussen voor de farizeeën een doorn in het oog. Hun zicht op het Licht van de wereld wordt verduisterd door haat en jaloezie.

dinsdag 15 april | Johannes 12: 23-25 - *het is tijd...*

Jezus' leven op aarde komt tot een climax. Zijn majesteit zal aan het licht komen. Tenminste... voor wie het kan zien! Want laten we eerlijk zijn: het voorbeeld van een graankorrel die eerst in de grond begraven wordt voordat hij vruchtbaar is spreekt niet echt tot de verbeelding.

Door lijden tot heerlijkheid? Wie durft zijn leven los te laten, om het juist te kunnen redden?

woensdag 16 april | Johannes 12: 27 - *bang...*

Hoe kan het toch dat wanneer we oog in oog staan met de eindstreep, met het doel waarvoor we al die tijd geleefd hebben, de angst ons om het hart kan slaan? We horen hier een echo van de strijd in de hof van Getsemane: "Vader, laat dit ogenblik aan Mij voorbijgaan."

Ook Jezus was bang. Doodsbang! Hij wist wat de dag van morgen Hem zou gaan brengen.

Witte Donderdag 17 april | Psalm 2 - *kus...*

Toorn (vs. 5)! Een oud woord, wat ons herinnert aan woede, boosheid en straf. In deze dagen zal de Vader zijn heilige toorn laten gaan. Maar: het is *niet* een blinde, allesvernietigende woede. De Gezalfde is – eerbiedig gezegd – Gods bliksemafleider.

'Bewijs eer aan zijn zoon met een kus' (vs. 12). Jezus ontving in de olijfgaard inderdaad een kus. Maar die kus van Judas was een daad van verraad. Wij mogen de Christus, de Zoon

van de levende God, juist kussen en omhelzen, omdat we bij Hem veilig zijn. Ontzagwekkend!

Goede Vrijdag 18 april | Jes. 53: 5; Joh. 19: 28-30 - volbracht...

Nu valt de nacht... Moet je kijken! In die drie uur van diepe duisternis is het alsof de Vader Zelf de ogen sluit voor de wangestalte die daar aan het kruis hangt. Gegeseld, bespuwt, vervloekt... Niet om aan te zien. Machteloos, krachteloos. Is dat mijn Koning?!

En tóch klinkt daar het verlossende Woord: het is volbracht! Door zijn striemen zijn wij genezen. Eeuwige vrede! Of, zoals in de geloofsbelijdenis van Nicéa verwoordt:

**Hij is ook voor ons
gekruisigd onder Pontius Pilatus,
heeft geleden, is begraven,**

Stille zaterdag 19 april | Johannes 19: 38-42 - begraven ...

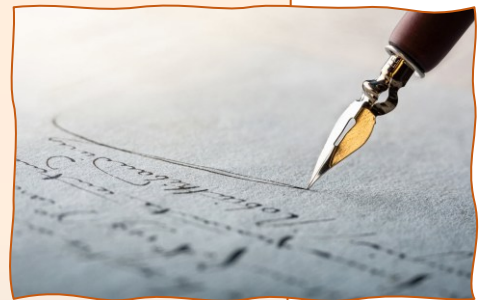
Hoe ontroerend: twee geheime vrienden van Jezus ontfermen zich over zijn gestorven lichaam. Josef van Arimatea en Nikodemus begraven samen hun Heer en Meester. Met mirre en

in linnen gewikkeld. Een echo van Kerst: het Paaslam dat geslacht is, liggend in een crypte. Een nieuw graf, waar de dood nog niet eerder was geweest.

We zien hier het Lam van God, gestorven en begraven, omringd door de doden in de graftuin, die wachten op de jongste dag.

Lief dagboek,

Een paar klasgenoten van mij hebben een fatbike. Er is er ook een die op een roestige fiets rijdt die aan alle kanten rammelt. Die fatbikers kijken best op haar neer... Ik dacht: toen Jezus op Palmzondag voor een ezel koos en niet voor een stoer paard, zou dat net zoiets zijn geweest? Hoe kan ik dat nu op papier zetten ...

Daarna kwam het licht

Het stemt hoopvol de overgang van nacht naar dag te mogen meemaken; de geleidelijke, bijna ongemerkte overwinning van het licht op de duisternis.

Het is onmogelijk te zeggen wanneer het precies gebeurt.

De overgang is barmhartig langgerekt.

Vanwege de seizoenen is het soms alleen maar donker, en soms alleen maar licht wanneer ik de dag begin, maar lange perioden van het jaar kan ik de dageraad tegemoet zien en volgen.

Zulke ochtenden zijn een verkondiging, een soort statement. Ze proclameren dat het donker altijd de verliezer is in de strijd tussen licht en donker.

Toen de wereld werd gevormd, was eerst de duisternis. Daarna kwam het licht en moest de duisternis haar macht afleggen.

Elke zonnewende is een herinnering aan die overwinning.

Elke morgen laat het licht zien wie de baas is.

Tomas Sjödin

9. PASEN: NET ALS DE EERSTE MORGEN

Dit is een morgen als ooit de eerste
zingende vogels geven hem door.

Dank elke morgen Gods nieuwe schepping,
dank opgetogen Gods nieuwe dag.

Eerste zondag van Pasen 20 april | Johannes 20: 1a, 16-17

De eerste dag van een nieuwe week, het was nog donker en de laatste nachtelijke duisternis lag over de graftuin. Maria was al uit de veren. Ze was gekomen om de laatste eer te bewijzen aan haar Heer, door zijn lichaam te verzorgen.

Maar... Hij was er niet meer? Een leeg graf! Hoe dan?!

“MARIA!” Die bekende stem riep haar weer tot leven!

“MEESTER!”

Zoals Jezus haar destijds uit haar doodse leven had bevrijd, gebeurt het nu opnieuw. Een nieuw begin, een nieuwe morgen!

maandag 21 april | Lucas 24: 13-16 - *onderweg*

Diezelfde dag, de dag van de opstanding, lopen twee leerlingen van Jezus samen naar huis. Vol van alles wat ze afgelopen dagen hebben beleefd. Sombor, terneergeslagen en in verwarring.

Hun gedachten namen hen zo in beslag dat ze die medewandelaar niet herkenden.

Kunnen wij ook zo in beslag genomen worden door de dingen

die in de wereld om ons heen gebeuren dat we het zicht op Jezus kwijt raken?

dinsdag 22 april | Lucas 24:17-18 - *een vreemde...*

“Waar hebben jullie het over, wat is er gebeurd?” vraagt de onbekende die met hen oploopt.

Wat een vreemde vraag! Verbaasd over zoveel onkunde antwoord één van hen: “Wéét je dat dan niet? Heb je onder een steen gelegen of zo...”

Als je erover nadenkt heeft het wel iets komisch: dat waar zij over spraken, de persoon over wie het ging, was daar in levenden lijve bij hen.

Nogmaals: kan ons zicht op de Levende vertroebeld zijn door de aandacht die wij geven aan de dood en de ellende om ons heen? Vergeten we het licht van de dag doordat we met onze gedachten nog in de nacht lopen?

woensdag 23 april | Lucas 24: 32 - *brandend hart...*

Heb je dat wel eens, dat je bij het bijbellezen zomaar helemaal enthousiast wordt? Dat je hart als het ware in brand staat, omdat je iets ontdekt hebt over God, over jezelf, over je leven met Hem of over de toekomst die Hij ons heeft beloofd? Dat je een lied of een preek hoort, een gedicht of spreuk leest, die direct je hart binnenkomt? Dat is de Heilige Geest, die in jou het levende Evangelie laat klinken. De boodschap die resoneert in jouw leven. Verwondering en dankbaarheid: God spreekt nog steeds, door zijn Woord én Geest!

donderdag 24 april Lucas 24: 44-45 - *het verstand verlicht...*

Hoe komt het toch dat de één in vuur en vlam raakt als het gaat over de bijbelse boodschap van verzoening, vergeving, vrede en gerechtigheid, terwijl het een ander volkomen koud laat. Wat is de reden dat sommige mensen geen zicht lijken te hebben op Gods beloften en anderen daar niet over uitgepraat raken? Zelfs voor de leerlingen was het nodig dat

Jezus hun verstand ontvankelijk maakte voor het begrijpen van de Schriften. Blijkbaar hebben wij mensen dat dus nodig om achter misschien wel overbekende woorden ook de werkelijke inhoud te ontdekken!

Ons gevoel en ons verstand zijn zonder klaarheid, helderheid, 'als Zijn Geest de nacht niet bant, ons niet stelt in het licht der waarheid' (LB 314, couplet 2)

Vrijdag 25 april | Johannes 20: 24-29 - *Thomas...*

Pas een week later dan de anderen ontmoet Thomas de opgestane Heer. We weten niet waarom hij er op de Paasdag niet bij was. Is het wonder van de opstanding nu aan hem voorbij gegaan? Heeft hij de boot gemist?

Wat een gul gebaar van Jezus dat Hij – misschien wel speciaal voor Thomas – opnieuw verschijnt. Hij komt – letterlijk en figuurlijk – het ongeloof van Thomas tegemoet. De felicitatie van Jezus mogen wij op onszelf betrekken: we zijn te feliciteren als we Jezus niet gezien hebben, en tóch hebben leren geloven!

zaterdag 26 april | Johannes 1: 1-5 - *LICHT!*

Johannes begint zijn evangelieboek met een verwijzing naar de eerste verzen in de bijbel: de schepping van hemel en aarde, de schepping van het Licht, van dag en nacht.

Het lijden en sterven én de opstanding van Jezus uit de dood onderstrepen die woorden: het Woord (Jezus Zelf!) was leven en het licht voor de mensen. Hij heeft geschitterd in onze duisternis, en die duisternis heeft het niet in haar macht gekregen. Het Licht heeft de duisternis overwonnen. Zo heerst de dag over de nacht.

Tot de dag van vandaag is Jezus zo ook ons levenslicht: God uit God, Licht uit Licht. Ik mag wandelen in het licht met Jezus, elke nieuwe dag weer.

zondag 27 april | Johannes 20: 19-31

We zijn aan het einde gekomen van een bijzondere reis. Door de nacht van het lijden en sterven van onze Heer, naar de dag van zijn opstanding! Een nieuwe dag, vol nieuwe hoop en toekomst. Pasen is geen eindpunt, maar het begin van een nieuw hoofdstuk.

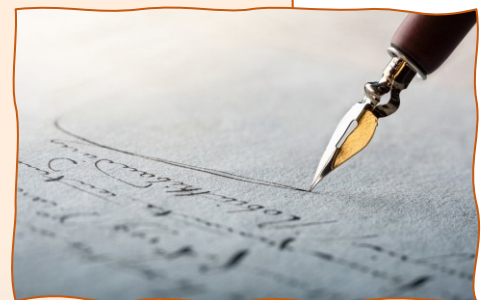
Johannes beschrijft aan het einde van zijn boek de vele ontmoetingen die Jezus na zijn opstanding heeft gehad met de discipelen, om hen voor te bereiden op hun taak: het Licht bekend maken in de wereld. In vers 22 vallen Pasen en Pinksteren op één dag: "Ontvang de heilige Geest".

Die Geest waait nog steeds over deze wereld, zet mensen in vuur en vlam, roept mensen uit de nacht naar de dag. Waak op, de nieuwe morgen komt eraan. Een nieuwe dag is begonnen!

Lief dagboek,

Pasen 2025. Toen vanochtend de zon opging stond ik met vrienden bij de rivier. We hebben de paasnacht gevierd, gelezen over de eerste scheppingsdag, de nacht van de bevrijding uit Egypte en nog veel meer. Midden in de nacht vierden we het Licht van Pasen!

Toen gingen we naar buiten en zongen we, terwijl het licht de donkerte van de nacht overwon: 'Dit is een morgen als ooit de eerste...' Vanaf nu kijk ik anders naar de nieuwe dag! Hoe dat uitwerkt? Dat ga ik ontdekken ...

Pasen

Opstaan
en kijken
naar de opgang
van de zon,

Zonder het wonder
van de opgaande
heeft de aarde
geen leven.

Elke morgen
gaat Hij op
om te geven
Zijn licht, Zijn gloed.

Elke morgen
gaat Hij op
in elk die Hem zegt,
die Hem doet.

Jaap Zijlstra

Verantwoording

Teksten

Dirk Jan van Diggele, Anje de Heer, Harrie de Hullu, Gerard Nederveen

Afbeeldingen

Week 0: Robin Faulkner, *Sjofar*: [Blast the Shofar Painting by Robin Faulkner - Pixels](#)

Week 1: Briton Rivière (1840-1920), *The temptation in the Wilderness*: [File:Briton Rivière - The Temptation in the Wilderness.jpg - Wikimedia Commons](#)

Week 2: Transfiguration (Jesus Mafa): [Transfiguration: Art in the Christian Tradition](#) | p. 19: Digitalabstract101, *Ladder to heaven 2*: [ladder to heaven 2 - digitalabstract101 - Digital Art & AI, Religion, Philosophy, & Astrology, Christianity, Other Christianity - ArtPal](#)

Week 3: James Tissot (1836-1902), *The barren Fig Tree*: [The Barren Fig Tree, Illustration for The Life of Christ.](#)

Week 4: Bartolomé Esteban Murillo (1617-1682), *The return of the prodigal son* (detail): [Bartolomé Esteban Murillo - The Return of the Prodigal Son](#) | p. 30: Charles Mackesy, *The mother of the prodigal son*: [\(20+\) Facebook](#)

Week 5: James B. Janknegt. *The wicked tenants*: [The Wicked Tenants](#)

Week 6: Oleksandr Antonyuk, *A Humble Messiah*: [Global Christian Worship - Palm Sunday art from Ukraine.](#) | [Christ Priest and King in wood](#) | [online sales on HOLYART.co.uk](#) | [Giotto - Scrovegni - -31- - Kiss of Judas - Judas Iskariot - Wikipedia](#)

Week 7: Rembrandt, *Jezus verschijnt aan Maria van Magdala* [ArtWay.eu](#).

Gedichten e.a.

P. 6: Sytze de Vries, 'Elke morgen komt de zon weer op'. Uit de Cantate 'Jeden Morgen geht die Sonne auf' (Karl Marx). *Zingend Geloven* 7-23.

Week 0: Huub Oosterhuis, 'Wordt wakker, slaapkop'. *Verzameld Liedboek* 461

Week 1: Andries Govaart, 'Wat woest en ledig is' (fragment). *Zingend Geloven* 6-33. | p. 15: Michel van der Plas, 'Leid ons niet in bekoring'. In: Michel van der Plas, *De man van Nazareth. Teksten bij de evangeliën*, 20.

Week 2: Michel van der Plas, 'Gedaanteverandering' (fragment). In: Michel van der Plas, *De man van Nazareth. Teksten bij de evangeliën*, 52 | p. 19: Ria Borkent, 'Oog in oog met Gods heerlijkheid' (fragment). In: Een vogel is er thuis. *Verzamelde liederen van Ria Borkent*, nr. 26.

Week 3: Rene van Loenen, 'Visioen' (fragment). In: *Schriftgedichten, Poëzie bij het kerkelijk jaar*, 198 | p. 24: Gerrit Achterberg, 'Deïsme'

Week 4: Jan Willem Schulte Nordholt, Psalm 103 couplet 5 | p. 29: Michel van der Plas, 'De barmhartige vader'. In: Michel van der Plas, *De man van Nazareth. Teksten bij de evangeliën*, 64 | p. 30: Chris, 'The mother of the prodigal son': [Global Christian Worship - The mother of the prodigal son](#)

Week 5: p. 35: Michel van der Plas, 'Dit land'. In: Michel van der Plas, *De man van Nazareth. Teksten bij de evangeliën*, 77.

Week 6: René van Loenen, *Intocht* (fragment). In: *Schriftgedichten, Poëzie bij het kerkelijk jaar*, 45 | Tomas Sjödin, 'Daarna kwam het licht'. In: Tomas Sjödin, *Het geluid van de stilte*. Uitg. Adveniat, p. 158.

Week 7 Pasen: LB 216 Eleanor Farjeon, 'Morning has broken' (fragment), vertaling Andries Govaart. | Jaap Zijlstra, 'Pasen. In: *Schriftgedichten, Poëzie bij het kerkelijk jaar*, 204 | Michel vd Plas, 'Er komt een dag'. In: Michel van der Plas, *De man van Nazareth. Teksten bij de evangeliën*, 82.

Er komt een dag

Er komt een dag, God weet wanneer,
waarvan de mensen dromen,
de dag waarop hij zegt, de Heer:
Nu is mijn rijk gekomen.
En al wie wordt bedreigd
en onder onrecht zwijgt
staat op uit pijn en droefenis
en weet dat het nu vrede is.

Eens komt die dag, en ik en jij,
wij moeten die beginnen,
en hand in hand, van binnen vrij
trekken wij hem al binnen,
vertrouwend op zijn woord
dat hij ons ziet en hoort,
gelovend in zijn eigen uur
en hopen op zijn heilig vuur.

Dit is de dag waarin wij staan,
dit is de dag van leven:
de kans om, met Gods liefde aan,
elkaar het licht te geven,
het licht van onze hoop
op onze nieuwe doop
tot kinderen aan God gelijk,
tot burgers van zijn koninkrijk.

Michel van der Plas

